

Ook verscheen er een commissie uit de schutters; deze verzocht onder de schutters en vooral onder de officieren geen personen op te nemen, die bekend stonden als vrienden der oude constitutie. Men zond hen weg met het antwoord, dat in 1787 ook wel patriotsch voelende burgers in de schutterij opgenomen waren.

Dan bleek er ook nog heel wat te doen te zijn voor het feest van den vrijheidsboom. De kolonel der vrijwillige schutterij was bij den Franschen generaal ontboden om diens bevelen voor de plechtigheid te ontvangen. Bonnaud verlangde, dat er bij het planten muziek en een rij jonge maagden zouden zijn; ook moest er voor een gepast vers gezorgd worden. Bij den boom zouden onder de wapens staan Fransche grenadiers en Hollandsche ruitery en voetvolk. De kolonel had nog over meedoen der schutterij gesproken, doch daar had Bonnaud niets van willen weten.

Op deze mededeeling van den kolonel werd besloten burger Chandon de vervaardiging van het gepaste vers in de Fransche taal op te dragen; tevens moest hij een vers in het Nederduitsch in gereedheid doen brengen. Met burger Van Zuylen overlegde men wat de burgerij bij deze gelegenheid zou kunnen doen. Met de regeling van het geheel werden de burgers Beeftingh en Van Hoogstraten belast.

De besprekingen over het aanstaande feest werden plotseling gestoord door de komst van burger Augustijn, die zeer beangst was, dat men, daar de Grootemarkt op een verwulfsel stond, onder het planten van den vrijheidsboom „kwade praktijken” zoude kunnen uitoefenen. Om hem gerust te stellen kreeg stadsbouwmeester Verhellouw last om een stille inspectie te doen nemen onder het gewelf. Pas als dat in orde bevonden werd, zou men doorgaan met het maken der toebereidselen op de Grootemarkt.

Burger Van Zuylen wilde één boom op de Nieuwe- en een boom op de Grootemarkt planten. Men maakte echter uit dat er slechts een boom en wel op de Grootemarkt geplant zou worden. Na hem kwamen de burgers Vermeer en Steiger, van wie de eerste voor de rij jongemaagden en de tweede voor de muziek zou zorgen. Aan Vermeer werd gezegd, dat „in alle opzichten zouden moeten plaats hebben